

Βρυξέλλες, 20 Ιανουαρίου 2017
(OR. en)

5162/1/17
REV 1 ADD 1 REV 1

**Διοργανικός φάκελος:
2013/0157 (COD)**

**CODEC 24
TRANS 8
MAR 7
FIN 10**

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΗΜΕΙΟΥ «I/A»

Αποστολέας:	Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου
Αποδέκτης:	Επιτροπή των Μονίμων Αντιπροσώπων / Συμβούλιο
Θέμα:	Σχέδιο κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την παροχή λιμενικών υπηρεσιών και κοινών κανόνων για τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων (πρώτη ανάγνωση) - Έκδοση της νομοθετικής πράξης (ΝΠ+Δ) = Δηλώσεις

Δήλωση της Επιτροπής, με την υποστήριξη της Ισπανίας

Η Επιτροπή κρίνει ότι η αιτιολογική σκέψη 45 δεν θα έπρεπε να είχε συμπεριληφθεί για τους ακόλουθους λόγους.

Πρώτον, η αιτιολογική σκέψη δεν σχετίζεται με κανένα άρθρο του κανονισμού και, ως εκ τούτου, δεν συνάδει με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου. Στην εν λόγω συμφωνία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβεβαίωσαν ότι παραμένουν πλήρως προσηλωμένοι στη διοργανική συμφωνία για τις κοινές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την ποιότητα της διατύπωσης της κοινοτικής νομοθεσίας, η οποία προβλέπει ότι οι αιτιολογικές σκέψεις έχουν ως σκοπό τη συνοπτική αιτιολόγηση των βασικών διατάξεων του διατακτικού, χωρίς να αναπαράγεται ή να παραφράζεται το κείμενό τους, και ότι οι αιτιολογικές σκέψεις δεν θα πρέπει να περιέχουν διατάξεις κανονιστικού χαρακτήρα ή πολιτικές επιθυμίες.

Δεύτερον, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η έννοια της κρατικής ενίσχυσης κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ έχει αντικειμενικό χαρακτήρα, ο οποίος κατοχυρώνεται στη Συνθήκη και δεν εναπόκειται στη διακριτική ευχέρεια του ενωσιακού νομοθέτη. Μπορεί να εφαρμοστεί ως τέτοια μόνον από την Επιτροπή ή τα εθνικά δικαστήρια σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, που υπόκεινται στον έλεγχο των ενωσιακών δικαστηρίων.

Τρίτον, η διατύπωση της αιτιολογικής σκέψης μπορεί να δημιουργήσει σύγχυση. Έχοντας υπόψη την έννοια της κρατικής ενίσχυσης σύμφωνα με τη Συνθήκη, δεν μπορεί να διατυπωθεί ο ισχυρισμός ότι η δημόσια χρηματοδότηση όλων των υποδομών πρόσβασης και άμυνας που είναι προσβάσιμες σε όλους τους χρήστες επί ίσοις όροις και χωρίς διακρίσεις εμπίπτει πάντοτε εκτός του πεδίου εφαρμογής των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις. Για παράδειγμα, από την πρακτική της Επιτροπής όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων προκύπτει ότι η δημόσια χρηματοδότηση ορισμένων υποδομών πρόσβασης που βρίσκονται εντός της περιοχής ενός λιμένα ενδέχεται να συνιστά κρατική ενίσχυση.

Κοινή δήλωση της Γερμανίας, της Πολωνίας, του Βελγίου και της Γαλλίας

Σχετικά με τον κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά λιμενικών υπηρεσιών και τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων.

Η Γερμανία, η Πολωνία, το Βέλγιο και η Γαλλία στηρίζουν τους στόχους του κανονισμού. Ειδικότερα, εκφράζουν την ικανοποίησή τους για το γεγονός ότι ο κανονισμός έχει σχεδιασθεί προκειμένου να ενισχύσει τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των ευρωπαϊκών λιμένων και την ανταγωνιστικότητά τους σε διεθνές επίπεδο.

Η Γερμανία, η Πολωνία, το Βέλγιο και η Γαλλία εγκρίνουν τον κανονισμό βασιζόμενες στην παραδοχή ότι οι συμβιβασμοί που επιτεύχθηκαν στη νομοθετική διαδικασία και οι συναφείς αποφάσεις που λαμβάνουν οι νομοθέτες, δεν θα αντισταθμίζονται μέσω άλλων σχετικών πράξεων, όπως η αναθεώρηση του Γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία (ΓΚΑΚ).

Δήλωση του Ηνωμένου Βασιλείου

Το Ηνωμένο Βασίλειο εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι ο κανονισμός αυτός είναι λιγότερο δαπανηρός από τις αρχικές προτάσεις.

Ωστόσο, ακόμη και στην τροποποιημένη του μορφή, το ΗΒ εκφράζει τη λύπη του για την έγκρισή του, κρίνοντας τις διατάξεις του (εκτός αυτών που αφορούν την προαγωγή της διαφάνειας της δημόσιας χρηματοδότησης) περιττές και σε μεγάλο βαθμό ακατάλληλες για την προαγωγή των επενδύσεων και της αποτελεσματικότητας των ευρωπαϊκών λιμένων, και ειδικότερα εκείνων του ΗΒ. Εκτιμώντας ότι θα έχουν αρνητική επίπτωση στους ανταγωνιστικούς και αποδοτικούς λιμένες του ΗΒ, το Ηνωμένο Βασίλειο καταψηφίζει τον κανονισμό.

Σύμφωνα με το HB, η εμπειρία των τελευταίων δεκαετιών από λιμένες που είναι απελευθερωμένοι, ανταγωνιστικοί, κατά κύριο λόγο υπό ιδιωτική ιδιοκτησία και οι οποίοι σε μεγάλο βαθμό δε λαμβάνουν επιδοτήσεις, καθιστά αναμφισβήτητο το γεγονός ότι οι απελευθερωμένοι λιμένες που λειτουργούν σε περιβάλλον θεμιτού ανταγωνισμού μπορούν να επενδύσουν και θα συνεχίσουν να επενδύουν ώστε να αναπτύσσονται σύμφωνα με τις ισχύουσες και τις μελλοντικές απαιτήσεις των μεταφορών.

Δήλωση της Ιταλίας

Σχετικά με τον κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση πλαισίου όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά λιμενικών υπηρεσιών και τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των λιμένων, η Ιταλία, παρότι στηρίζει τους στόχους του κανονισμού (εκφράζοντας ειδικότερα την ικανοποίησή της για το γεγονός ότι ο κανονισμός έχει σχεδιασθεί προκειμένου να ενισχύσει τη χρηματοοικονομική διαφάνεια των ευρωπαϊκών λιμένων και την ανταγωνιστικότητά τους σε διεθνές επίπεδο), επιθυμεί να εκφράσει την ανησυχία της σχετικά με άλλες πιθανές νομικές βάσεις, που βρίσκονται ακόμη στο στάδιο της συζήτησης, οι οποίες πρόκειται να εφαρμοσθούν για το ίδιο αντικείμενο (λιμένες) και ενδέχεται να μην έχουν συνοχή με τον κανονισμό της ΕΕ για τους λιμένες.

Ως εκ τούτου, η Ιταλία εγκρίνει τον κανονισμό με την παραδοχή ότι οι συμβιβασμοί που επιτεύχθηκαν κατά τη νομοθετική διαδικασία και οι συναφείς αποφάσεις που έχουν λάβει οι νομοθέτες δεν θα τεθούν εν αμφιβόλω από άλλες σχετικές πράξεις ή πρωτοβουλίες, ιδίως εκείνες των ΓΔ της Επιτροπής που δεν υπόκεινται στη διαδικασία συναπόφασης -όπως η αναθεώρηση του Γενικού κανονισμού απαλλαγής κατά κατηγορία (ΓΚΑΚ) ή η έρευνα για τη λειτουργία και τη φορολόγηση των λιμένων- εάν δεν έχουν προηγουμένως υποστεί «έλεγχο συνοχής» σε στενό συντονισμό με όλες τις εμπλεκόμενες ΓΔ.

Ειδικότερα, η Ιταλία επιθυμεί να επισύρει την προσοχή στα θέματα που εκκρεμούν και αναφέρονται στην κοινή θέση (βλέπε επιστολή προς τους Επιτρόπους Bulc και Vestager) της Γερμανίας, της Γαλλίας, της Ιταλίας, του Βελγίου και της Πολωνίας (για παράδειγμα τον ορισμό της υποδομής λιμένα, τη βυθοκόρηση, την έννοια του «ενιαίου σχεδίου έργου» για όλες τις επενδύσεις που διεξάγονται στον ίδιο λιμένα σε τριετή περίοδο). Προς το παρόν μόνον το αίτημα των κρατών μελών να αποσυρθεί κάθε αναφορά στη διάρκεια των παραχωρήσεων έχει γίνει ρητώς αποδεκτό. Τονίσθηκαν περαιτέρω θέματα, όσον αφορά τους λιμένες, από πολλά κράτη μέλη, με την ευκαιρία της δεύτερης διαβούλευσης σχετικά με την αναθεώρηση του ΓΚΑΚ, καθώς και τις υποδομές των ομάδων, που η Επιτροπή δε φαίνεται να έχει λάβει δεόντως υπό εξέταση.

Λόγω της εν λόγω ελλιπούς αξιολόγησης φαίνεται να υπάρχει υπερβολικά μεγάλη διεύρυνση της αποκαλούμενης απόφασης «Leipzig Halle» που οδηγεί, για πρώτη φορά, σε τομεακούς κανόνες περί κρατικής ενίσχυσης που πρέπει να περιληφθούν στο ΓΚΑΚ χωρίς να έχουν προηγουμένως δοκιμασθεί μέσω της κατάρτισης και της εφαρμογής συγκεκριμένων κατευθυντήριων γραμμών, όπως συμβαίνει με όλους τους υπόλοιπους κανόνες ενδοτικού δικαίου (για παράδειγμα σχετικά με τις ΜΜΕ, την περιφερειακή ενίσχυση, το περιβάλλον και την ενέργεια κοκ).

Η Ιταλία προτρέπει συνεπώς την ΕΚ να δεσμευθεί να εξετάσει περαιτέρω τα διασυνδεδεμένα σχέδια πράξεων ενδοτικού δικαίου προκειμένου να εξασφαλισθεί η συνοχή τους, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη την άποψη των κρατών μελών και σε διαβούλευση με αυτά, πριν από την ολοκλήρωση της διαδικασίας έγκρισης, ενδεχομένως μέσω διμερών συνεδριάσεων.
